

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 1557

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. II. Pars I. Wien 1799.

1067

C O D I C E S

1068

In aliis quibusdam peccat Codex. **Fol. 156.** p. 2. *Lectiones VIII.* in festiuitate beati Benedicti, cum subsequo prolixo Sermone. *Lectiones* hae depromtae sunt e *Dialgorum Gregorii M. L. II. edit.* Maur. T. II. col. 208. Sermo vero, utut *de deo mortos*, est *Odonis II. Abb. Cluniac. a. 942.* defuncti, extatque in *Bibl. PP. Lugd. T. XVII. n. III. p. 263.* hoc initio: *Festiu beatissimi Benedicti sollemnitas christo Domino propiciante &c.* **Fol. 194.** *Epistola albini (Alcuini) abbatis ad Karolum imperatorem de septuagesima sexagesima et quinquagesima*, una cum *Caroli Responso*, prout extant in edit. *Ratisb. 1777. T. I. P. 1. p. 85.* Initium prioris: *Benedictus dominus deus pater &c.* Alterius: *Karolus — Peruenit ad nos epistola missa &c.* **Fol. 229.** *Sermo Sancti Maximi episcopi.* Rescribe *S. Leonis Papae*; est enim Sermo hujus *XLI. de Quadragesima V. incipiens: Apostolica Dilectissimi doctrina nos ammonet &c.* In universum tota haec Collectio a parte sua *aestivali ab juncta multum cum Homiliario*, quod ab *Alcuino*, jubente *Carolo M. collectum saepius lucem adspexit*, convenit.

CCCCXLVII.

R. 3305 Codex membraneus lat. Sec. XI. refectus tamen et subpletus quibusdam locis Seculo seq. Folior. 238. f. eleganter scriptus et rubricis distinctus, sed usu aliquantum tritus *Homiliarium* est quadragesimale pertingens a *Dom. in Se-*

ptuagesima usque ad Pascha, ad quod contribuerunt PP. sequentes: *Gregorius M. Augustinus, Ambrosius, Petronius* hic dictus *Episcopus Ueronensis, Leo M. Maximus, Johannes Chrys. Hieronymus et Beda permixti.* Atque hic generatim observandum est, quando in Rubricis ejusmodi Collectionum occurrit *Unde supra*, vel *Ejusdem*, non illico id referendum esse ad Autorem, sed saepe intelligi Lectionem Evangelicam, quae pluribus Homiliis exponitur. Quod porro Collectionem praesentem commendat, et dubio procul Lectorem eruditum jam advertit, nomen est *Petronii.* Nihil hic de *Bononiensi*, quem tamen eloquentiae ratione confundi a Literatoribus cum nostro putem; *Veronensem* habemus Praesulem ordine XXXI. post medium Seculi V. doctrina, ut ait *Ughellus T. V. col. 695.* et eloquentia illustrem, quemque *Martyrologium Rom. ad diem 6. Septembr.* commemorat. Scriptorum ejus, quod sciam, nihil haec tenus in publicum notum fuit praeter priorem ex binis nostris *Sermonem*, quem indicante mihi viro docto et amico *Jac. Morellio Bibliothecae D. Marci Venetiis Praefecto in Scip. Maffaei Offervazioni letter. T. VI. Verona 1740. p. 232.* deprehendi. Docuit idem *Morellius*, agi de hoc Sermone a Barth. Perazzino reproducto in *Opere dei Santi Veronesi a. 1786. Verona in lucem dato ab erudito Canonico March. Dionysio.* Quoniam vero Codex noster in non paucis ab Exemplis

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 1557

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. II. Pars I. Wien 1799.

1069

P A T R I S T I C I .

1070

emplio Maffaei abit, ut collationis
sit opportunitas, utrumque Sermonem
integrum exhibeo, idque eo

Iubentius, quod inclyta illa Petronii
Sedes optimo nunc Principi
nobiscum paret. *Fol. 26. p. 2.*

Sermo Petronii episcopi ueronen. in Natale Sandi Zenonis.

Admiror, sacratissimi atque karissimi fratres, et uos, beata plebs domini! pusillanimitatis meę arenantes riuulos prestolari, cum possitis uberius propriis baurire de fontibus. Quid guttam queritis, quibus torrentium fluentorum uena blanditur? Quamuis plerumque diues post copias affluentes de mensa pauperis egra soleat alleuiare fastidia, et, cui familiare est conuiuia penulgiore effundere, pomis delegetur agrestibus, attamen orate, ut religiosam expectationem pectoris uestri uel minimo rore facundiae mereamur aspergere. Quoties cœrula nube pendentia terris elementa (pluviam?) fuderunt, et fuscato aere facies speciosi orbis insorduit, squalent tunc omnia colore deformi, pulcritudine mundang uarietas obiecta, quicquid est humani iuris, egredit; ast ubi iubare solis exorto obstacula nebulosa cederunt, redit in ordinem suum dissimulati parumper nitoris ubertas, exultat diuersitas animantium fulsisse mundo solita claritate cursum. Hec, fratres karissimi! dicenda crediderim eo scilicet, quo aduentente potentia saluatoris altissimi (vox erasa) maiore (vox erasa) quiete iam redditæ et libertatis candore fruimur, et splendorem licet uenerabilium renouare templorum. (Sub Odoacro Herulorum Rege?) Probet hoc eisdis istius ampliata sub-

limitas, que, dum sacratissimum confessorem gremio sustinet, fragrantiam suauitatis eius longe lateque dispergit. Nescit enim magnitudo uirtutum angustis finibus occupari; penetrat etiam terminos orbis extremi, et alis pernicibus ipsa coeli altiora perstringit. Sic egregius Christi pontifex Zeno signorum uirtutibus adprobatur, quod in sacerdotio gessit, multiplicat in sepulcro. Procedunt siquidem ab ipso funere uarię sanitates, et cui de funere (qui defuncto?) locus est, uiuiscat tabidos, medetur infirmos. De fonte perpetuo sanctitatis latex iocundus erumpens peccatores lauat, et gaudia salutis admiscet. Et quoties supplicantium preces humida fletibus arca suscepit, toties opportuna remedia multitudinis largitur augmentis. Uideroque (Ideoque?) quas beatissimus uates in corpore constitutus potuit obtinere uirtutes, hodie magnas suo operatur in tumulo. Uigilat enim dei spiritus uiuacibus in fauillis, et (expunctum, ut videtur, introrsum; sed sensum non adsequor) et orbita multorum ubi iacere creditur corpus exanime. Nunc uero bonoremus ecclesiam dei sermonis officio, uocalibus cantilenis, et ad inluminandam sponsę faciem coelestis sponsi aperiamus aduentum, qui uiuit et regnat apud aeternum patrem una cum spiritu sancto in secula

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 1557

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. II. Pars I. Wien 1799.

1071

C O D I C E S A

1072

cula seculorum amen. Menda Sermonis hujus inde potissimum proveniunt, quod fugientes quandoque primae manus ductus imperior altera reficere conata est. Ex rō Sponsi aperiamus vel operiamur,

ut habet Maffaeus, aduentum mihi videtur inscribendus fuisse non in Natale, sed in Ordinatione Sancti Zenonis; prius enim Festum agitur 12. Apr. posterius autem 8. Decembr. utique in Aduentu.

Sermo cuius supra In Die Ordinationis uel Natale Episcopi.

Moyses magister ouium, cum ad eum crepitantis rubi flamma loqueretur, que sub specie coloris ignei lambebat birsutos frutices, non urebat, mutare compellatur officium pastorale, ut, cui antea lanigeri gregis fuerat mandata custodia, postmodum fluctuantis populi regimen sustineret. Sed hic, quem diximus, Moyses imparem se pro rerum magnitudine diuinis fateatur imperiis. Renitentem increpatio celestis obiurgat. Suscepit ergo gentis sue fastigium principale, uirtutibus signisque metuendus, ut profanam Aegyptum non solum uerbis argueret, sed etiam prodigiorum uerbere castigaret. Et si tantus propheta, et qui dicitur amicus Dei, tam immensi operis pondere expauit, nescio, Fratres karissimi! qua ratione me inutilem rebus arduis commisisti plus humano iudicio, quam diuino. Ueruntamen eius misericordię reputandum est, qui me imperitum omnium rerum ad hunc sacerdotii apicem per suam gratiam suscitauit. Ipse est, qui prophetas de pastoribus facit, de piscatoribus reddit apostolos, permutat homines ad salutem, de lupis agnos, ouiculas nouit transformare de bestiis. Et si parua licet componere magnis, Petrus apostolus

retia seculi deserens fit alius de piscatore piscator, ut, qui ante (Crete?) captorum iaciebat in pelago, uerbi nunc retia spargat in mundo; tunc enim pisces, nunc homines sagenis spiritualibus inretiuit. Mattheus quoque publicanus de teloneo surgens talenta numerat feneranda credentibus, et ad mensam dominicam euangelii predicator intendit. Ecce ordinationis meę iam plurimum tempus euoluitur. (Diu igitur praefuit.) Ubi est lucrum dominice (pecuniae?) quam fenerandam dispensator accepi? Uereor, ne serui desidis crimen incurram, nisi duplicita Patrifamilias talenta restituam. Laboris mei questus in uestro pendet arbitrio. Thesaurum Domini de uestris profectibus ampliabo, si uos in iudiciis integros, si tenaces iustitię, si religioni deditos, si misericordia liberales, si concordiam pacemque sectantes, si sanis moribus fulgentes, in uniuersis denique uirtutibus irrigatos expectatio paterna miretur. His opibus regię facultatis census augetur, his pontifices Dei fructibus gloriantur. Uos hereditas Domini, uos regni coelestis futura possessio, uobiscum mibi dari desidero, quidquid a Christo fidelibus uernulis reseruatur. Sola mibi est aeternitas

Caeter-

2025-07-01

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 1557

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. II. Pars I. Wien 1799.

1073

P A T R I S T I C I .

1074

(aeternitatis?) speciosa conditio, cum Dilectione uestra fuisse felicem (per Chr. D. N.) qui uiuit et regnat una cum (Patre et) Spiritu sancto Deus per omnia secula seculorum amen. Si plures Petronii Sermones in Codice reperi- sem, eadem illis navassem operam, quam repertis aliquot abhinc annis Augustini Sermonibus.

Inter ceteros porro Codicis Sermones plures perperam Autoribus, quos praferunt, inscripti sunt. Sermo Dom. in Palmis plane duos praefert, Maximum et Augustinum; est vero Maximi, ut Edit. Rom. 1784. col. 137. f. Fer. V. in Coena Dom. et Parasceve Homiliis praemissae sunt Lamentationes Jeremiae superpositis accentibus musicis. Homilia Sabato Sancto Autore caret, et incipit: *Uideamus fratres karissimi de dominico corpore &c.* Est igitur eiusdem Maximi, sed omisso toto principio, ut conferenti Edit. cit. col. 280. patebit. Non idem ad firmare possum de Homilia sequente, cuius titulus nullus, initium vero: *Domini Nostri Ihesu Christi Salvatoris honorabilem sollemitatem diuina fauente clementia fratres karissimi fideliter ueneremur &c.* quando tamen habita fuerit, liquet e sequentibus: *Expergefaisti que libenter de somno inertie surgamus, & noctem hanc sanctam pasche letanter ducamus &c.* post quae Autor de Fermento malitiae et Azymis sinceritatis commentatur. Terminat hunc Codicem peculiari discussione dignum Epistola Hieronymi ad Paulinum

Denis Codd. Theol. V. II. P. I.

de omnibus s. Scripturae Libris, quae Bibliis passim praefigi solet: *Frater Ambrosius tua munuscula &c.* Posteriora haec manu Sec. XII. uti et pag. ult. Fragmentum Literae Apostolicae, quod incipit: *Salzburgen. Audito et intelle- do illo enormi facto, quod est ad- versum te — attemptatum &c.* Fa- tum non exprimitur, sed aposto- lica auctoritate cassatur, directis etiam ad C. Maguntinum Archie- scopum literis. Quo ista pertine- ant, inter plura ejus aevi Praesu- lum Salzburg. cum Imperatoribus dissidia non facile dictu sit.

CCCCXLVIII.

Codex membraneus lat. Sec. R. 3327 XIV. Folior. 153. f. min. lucu- lente, non tamen una manu scri- ptus et rubricis distinctus est Ho- miliarium pro Jejunii verni tem- pore a Dominica in Septuagefima perductum ad diem Parasceves. Patres, quorum Sermones hic ha- bentur, sequentes sunt: *Gregorius M. Augustinus, Ambrosius, Pe- tronius Veron. Leo, Maximus, Johannes Chrysost. Hieronymus, Beda,* totaque Collectio Απογε- φων est Codicis Sec. XI. supra re- censiti, sed, ut fieri amat, errori- bus calami autis potius, quam im- minutis. Praemissae sunt foliis 3. aliquae Lectiones e Beda, Augu- stino, Origene, Ambroso, Leone, ut praferunt, manu Sec. XV. de- promtae, sed, ut in his, ita et in toto corpore non paucae a sanio- re Crisi deinceps rejectae. Ad cal- cem Librarius:

Yyy

Althi-